

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr.623/2 Prot.

Tiranë, më 30. 04.2025

V E N D I M

Nr. 105 , Datë 30. 04. 2025

Mbështetur në nenin 32, pika 1, germa a), të ligjit nr. 10 221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”¹, i ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi mori në shqyrtim ankesën nr.89 Regj., datë 11.04.2025 të z. M. Sh., kundër Bashkisë Kurbin në të cilën pretendon diskriminim për shkak të “gjendjes shoqërore” dhe “gjendjes shëndetësore”.

Pas shqyrtimit fillestar të ankesës së mësipërme, Komisioneri²,

K O N S T A T O I:

I. Pretendimet sipas subjektit ankues.

Referuar ankesës së depozituar pranë Komisionerit, ankuesi parashtroi se: *Unë M. Sh., jam banues në lagjen Demokracia, Mamurras. Vitin që ra tërmeti i njëpasnjëshëm mua mu dëmtua shtëpia dhe u bë e pabanueshme dhe sot e kësaj dite. Kam bërë aplikimin në platformën “Shtëpia ime” për përcaktimin e dëmit të shtëpisë dhe shkalla e dëmtueshmërisë më doli DS2, por e vërteta është se dëmi është DS4.*

Unë përfitova 250.000 mijë lekë të reja sepse inxhinieri më tha që merr këtë shumë sepse ne do të vijmë prapë për të bërë matje të reja. Duke i besuar atij, unë firmosa dhe përfitova lekët, por problemi im është sepse shtëpia është akoma e pabanueshme dhe unë jetoj me familjen time derë më derë. Dua që bashkia, nëpërmjet drejtorisë së Planifikimit dhe Kontrollit dhe Zhvillimit të Territorit, të vijë të më bëjë rivlerësimin e shtëpisë së dëmtuar nga tërmeti. Prefekti i Qarkut Lezhë

¹ Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën LMD.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën KMD.

më ka pritur në zyrë dhe më ka sqaruar se sipas ligjit, bashkia vendos vetë për shkallën e dëmtimit DS4, DS5 apo DS3.

Në përfundim, ankuesi kërkon nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, konstatimin e diskriminimit dhe zgjidhjen e problematikës së tij.

Procedurat e ndjekura nga Komisioneri

Pas kryerjes së verifikimit paraprak të ankesës dha akteve bashkëlidhur saj, KMD gjykoj se kjo ankesë duhej plotësuar me informacion vijues. Për këtë arsye, Komisioneri iu drejtua ankuesit me shkresën nr.623/1 prot., datë 15.04.2025, ku kërkohet informacioni i mëposhtëm:

- Shpjegime më të hollësishme në lidhje me shkaqet e pretenduara për diskriminim në ankesën tuaj, duke dhënë informacion, fakte dhe prova konkrete për secilin shkak.
- Përveç përshkrimit të shkaqeve, është e nevojshme të sqarohet në mënyrë të qartë se si këto shkaqe kanë ndikuar drejtpërdrejt në trajtimin që ju konsideroni diskriminues. Ju lutemi të përshkruani lidhjen midis rrethanave të paraqitura dhe pasojave konkrete që keni përjetuar për shkak të tyre.
- Në ankesën tuaj, por dhe në formularin e ankesës, nuk keni dhënë datën e pretenduar të diskriminimit, por dhe as datën e marrjes dijeni të diskriminimit. Në këto kushte, është e domosdoshme që të saktësoni në mënyrë të qartë dhe të plotë datën, muajin dhe vitin kur ka ndodhur ngjarja që ju e konsideroni si akt diskriminues, si dhe datën kur jeni vënë në dijeni për këtë situatë.
- Çdo informacion ose dokumentacion tjetër shtesë që ju do e gjykoni të nevojshëm në mbështetje të ankesës tuaj.

Sa sipër, nga ana e ankuesit nuk u kthye asnjë përgjigje dhe nuk është plotësuar asnjë nga dokumentacionet që u kërkua nga ana e Komisionerit me shkresën nr.623/1 prot., datë 15.04.2025 dhe pse sipas Ftetës së Lajmëri.- Marrjes nr. RR768 047 570 AA të Zyrës Postare, e ka marrë këtë shkresë që në datën 15.04.2025.

Mbështetur në sa më sipër, Komisioneri vlerëson se:

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, sanksionohet nga Kushtetuta në nenin 18, si një parim i përgjithshëm që përshkon të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, prandaj ai duhet të gjejë shprehjen e tij në të gjithë legjislacionin shqiptar si dhe të zbatohet nga të gjithë, si nga institucionet edhe nga individët. Gjykata Kushtetuese në disa vendime të saj ka interpretuar nenin 18 të Kushtetutës, si dhe ka theksuar se parimi i barazisë synon që të gjithë të jenë të barabartë në ligj dhe përpara ligjit, jo vetëm në të drejtat themelore të parashikuara në Kushtetutë por edhe në të drejtat e parashikuara nga ligjet e tjera në fuqi. Gjykata është shprehur se: *“Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllorja për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Barazia përpara ligjit dhe në ligj presupozon*

barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta”, si dhe “Vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme dhe objektive mund të përligjet trajtimi i ndryshëm i kategorive të caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë” (shih vendimet nr.39, datë 16.10.2007, nr. 4 datë 12.02.2010, nr. 34, datë 20.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese).

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokolli 12-të i KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me *“gëzimin e çdo të drejte të parashtruar nga ligji”* dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se *“diskriminimi”* do të thotë që të trajtosh ndryshe pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, persona të cilët ndodhen në situata të ngjashme dhe diferenca në trajtim, nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, se trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet. Sipas GJEDNJ, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu cenohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve objektivisht e ndryshme.

Ligji nr.10 221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar, rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit, bazuar në një listë jo shteruese shkaqesh, por në mënyrë të shprehur neni 1, i ligjit parashikon mbrojtjen nga diskriminimi për një listë joshteruese shkaqesh. Në këtë nen parashikohet shprehimisht se: *“Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër.”*

Sipas nenit 3, pika 1, të LMD, të ndryshuar, përcaktohet se: *“1. “Diskriminim” është çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi.”*

Mbrojtja nga diskriminimi, sipas nenit 7, të LMD-së, së ndryshuar, garantohet ndaj çdo veprimi apo mosveprimi të autoriteteve publike ose personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë apo privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta apo të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë apo grupe personash.

Në Kreun IV, të ligjit të sipërcituar parashikohet mbrojtje e posaçme nga diskriminimi në fushën e shërbimeve. Ky ligj në nenin 20, pika 1, germa a) parashikon shprehimisht se: *“Personi fizik ose juridik që ofron të mira apo shërbime për publikun, me pagesë ose jo, ndalohej të diskriminojë një person tjetër, i cili kërkon t’i arrijë ose t’i përdorë ato: a) duke refuzuar t’i japë një personi apo grupi personash të mira apo shërbime për shkaqet e përmendura në nenin 1 të këtij ligji...”*.

Në bazë të dispozitave të LMD, të ndryshuar, ankesat e depozituara pranë KMD-së shqyrtohen nga ky institucion dhe në përfundim të procedurave hetimore Komisioneri shprehet me vendimmarrje, nëpërmjet së cilës kryesisht konstaton ose jo diskriminimin e pretenduar për një ose disa nga shkaqet e përcaktuara në nenin 1 të këtij ligji.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit, kufizimit, përjashtimit ose preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkaku të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji.

Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “b” të ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, ku parashikohet se: *“4. Ankesa nuk pranohet nëse:ç)nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim;”*, Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet pasi është e papajtueshme me dispozitat e këtij ligji, bazuar në arsyetimin vijues:

Ankuesi, është banues në lagjen Demokracia në Mamurras, ai ka depozituar një ankesë pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi, ku pretendon se është trajtuar në mënyrë të padrejtë në procesin e vlerësimit të dëmeve të shkaktuara nga tërmeti. Sipas tij, shtëpia e tij u dëmtua rëndë dhe është e pabanueshme që prej tërmetit.

Z. Sh. ka përfituar një shumë prej 250.000 mijë lekësh të reja, pas konsultimit me një inxhinier, i cili i ka premtuar rivlerësim të mëvonshëm. Megjithatë, kjo nuk ka ndodhur dhe ai vazhdon të jetojë në kushte të papërshtatshme me familjen e tij. Për këtë arsye, kërkon që bashkia, përmes strukturave përkatëse, të bëjë rivlerësimin real të dëmeve në banesën e tij. Ai gjithashtu ka kërkuar nga Komisioneri konstatimin e diskriminimit ndaj tij dhe ndërhyrjen për zgjidhjen e çështjes.

Pas shqyrtimit të ankesës dhe dokumentacionit bashkëlidhur, Komisioneri ka kërkuar nga z. Sh. informacion shtesë për të sqaruar më tej pretendimet për diskriminim, përfshirë faktet konkrete, datën e ndodhjes së ngjarjes dhe ndikimin e pretenduar të trajtimit diskriminues. Kërkesa është

dërguar me shkresë zyrtare më datë 15.04.2025 dhe sipas të dhënave të Zyrës Postare, është marrë në të njëjtën datë. Megjithatë, z. Sh., nuk ka kthyer asnjë përgjigje dhe nuk ka plotësuar informacionin e kërkuar.

Nga ana e ankuesit nuk është depozituar asnjë dokumentacion ligjor apo provë konkrete që të vërtetojë që i mbart shkaqet e pretenduara në ankesë.

Po ashtu, ankuesi nuk ka sqaruar në asnjë moment se si shkaqet e pretenduara për diskriminim kanë ndikuar konkretisht në situatën e tij dhe cilat janë pasojat që i kanë ardhur si rezultat i kësaj gjendjeje. Mungesa e këtyre të dhënave e bën të pamundur lidhjen ndërmjet rrethanave të paraqitura dhe trajtimit të pretenduar diskriminues.

Në aspektin procedural, si fillim pala ankuese duhet të provojë se, i vetmi shpjegim i arsyeshëm për trajtimin e diferencuar është shkaku i mbrojtur nga diskriminimi dhe në kushtet kur arrihet ky nivel provueshmërie barra e provës për të provuar të kundërtën, që veprimet nuk përbëjnë diskriminim i bie palës tjetër.

Sa më sipër, ankuesi duhet të paraqeste fakte dhe prova që mbështesi pretendimin e tij për diskriminim. Në këtë rast, ankuesi nuk ka paraqitur prova të mjaftueshme për të mbështetur pretendimin e tij për diskriminim.

Vetëm pasi pala ankuese të paraqesë fakte dhe prova të mjaftueshme, barra e provës kalon tek pala e paditur, e cila duhet të provojë se veprimet e saj nuk përbëjnë diskriminim. Kjo është një detyrim ligjor i palës tjetër, që duhet të vërtetojë se trajtimi i ankuesit nuk ka qenë diskriminues, duke ofruar prova dhe argumente që mbështesin legjitimitetin e veprimeve të saj.

Në përfundim, duhet theksuar se provave dhe fakteve konkrete janë të domosdoshme për vijimin e shqyrtimit të ankesës dhe, në mungesë të tyre, Komisioneri nuk mund të konstatojë elementë të mjaftueshëm për të vazhduar me hetimin administrativ të çështjes.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, germa “ç”, të ligjit nr.10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa e paraqitur nga pala ankuese z. M. Sh., kundër Bashkisë Kurbin, nuk mund të pranohet, pasi nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur hetimin dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 7, pika 3, nenin 20, pika 1, germa “a”, nenin 21, pika 1, nenin 32, pika 1, germa a), nenin 33, pika 4, germa “ç” të ligjit nr. 10 221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I:

1. Mospranimin e ankesës së subjektit ankues z. M. Sh., kundër Bashkisë Kurbin, pasi nuk plotësohen kriteret përkatëse të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni e këtij vendimi.

KOMISIONERI

Robert GAJDA